

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 34. Hujus dissidii a Disputationis successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](#)

minus Societati injuriosum sit, Filesa- Sæc. XVII.
cus eidem respondit, quod Facultatis A.C. 1620.
edictum Jesuitas non nominasset, e-
contrario autem Jesuitæ decretum con-
tra Sorbonam extortum in publicis pla-
teis affigi, & per circumforaneos his
verbis: *Senatus consultum contra Sorbo-
næ edictum*, proclamari curarint, non
sine maxima Sorbonæ infamia, & Re-
ligionis Catholicæ damno, cum impo-
sterum omnes Facultatis censuræ in
hæreticos, eorumque libros pronun-
tiatae a populo paſſim ludibrio habe-
rentur.

§. XXXIV.

Hujus dissidii, ac disputationis successus.

His, pluribusque aliis ultro citroque Extratt. ex
disceptatis, tandem Princeps Con- monum. Fa-
dæus Disputationis locum ingressus est; cult. Paris.
mox vero instigantibus Jesuitis Vigne- relat. Mag.
rius Disputantis Parens quosdam Sor- Bouvoti
bonæ Doctores interrogabat, num Je- 2. Jan. 1620.
suitæ ad disputandum parati in Prin-
cipis gratiam argumentari, a Facultate
permitterentur? cui tamen a Filefaco
responsum, facultatem suas habere le-
ges, & constitutiones. Porro in po-
meridiana disputatione Princeps The-
sin, quam a Lescoto Bacalaureo postea

H 2

Carne-

Sæc. XVII. Carnotensi Episcopo petierat, ad Ar.
 A. C. 1620. nulphum transmisit, qua accepta idem
 Pater sese ad disputandum accingebat,
 quantumvis a Bidello monitus esset,
 in Facultate moris non esse, ut alii
 præter Baccalaureos publice argumen-
 tum proferrent, nihil tamen inde mo-
 tus, idque sibi a Doctoribus fuisse con-
 cessum, liberius quam verius dicens
 ita incœpit: *Ex jussu Serenissimi Princi-
 pis, & Facultatis consensu argumentor &c.*
 Hujus ausus novitate attoniti Præses,
 Doctores & Auditores, una voce ex-
 clamant: *Disputent nostri Baccalaurei,*
*non patiantur, ut argumentetur Arnul-
 phus:* Hic vero reponens hæc verba:
disputo cum consensu Doctorum, rursus
 incipere parat: Tum vero ingens in-
 dignatio, Auditorum strepitus, exhi-
 bilatio & crebra manuum comploso
 audiebatur: silentio autem ægre im-
 petrato Besseus Syndicus *contra hunc*
ausum, inquiebat, *reclamo,* ac nomine
Facultatis Illusterrimnm Principem exoro,
ne nostras leges violari patiatur: Hæc
 oppositio nequaquam effecerat, quo
 minus Arnulphus se de consensu Do-
 ctorum disputationem suscepisse in-
 quiens, rursus argumentum suum pro-
 ponere festinaret, sed rursus exoriun-
 tur vociferationes & sibili, necnon vio-
 lentius concrepant subsellia. Accedit
 tertio

tertio iterata Syndici oppositio, quam Sæc. XVII.
 nihilominus sequebatur tertio repetita A.C. 1620.
 Patris Arnulphi disputationem parantis importunitas: sedato tumultu disputantis Parens exclamat, jubere Principem, ut Arnulphus argumentaretur: mox igitur hic cedere nescius argumentum denuo proponere nititur, sed denuo ingeminantur clamores, omnia denique tumultu miscentur: Unde Facultatis Decanus, Syndicus, & Doctorum nonnulli Principem accedunt, supplices, ne iis insciis tumultum tam infauste exortum Facultatis culpæ tribueret, nec privilegia hucusque semper inviolate conservata se præsente & annuente violari pateretur, juberetque, antiquum Facultatis morem servari: ad hæc Princeps respondit, nolle se quicquam in Facultatis præjudicium moliri, gratum tamen habere, si Pater Arnulphus, salvis Facultatis legibus, argumentum proponere permitteretur, hacque de caussa tam ipse quam Papæ Nuntius caverent, Facultati hanc concessionem fraudi non futuram. Tum vero Syndicus gravibus omnino verbis Principi exposuit, quam irreparabile vulnus Facultati infligetur, si hac actione Jesuitæ Theologiam Facultatem sibi Solis adsciscere, eamque Societatis jugo subjicere per-

H 3 mitte-

Sæc. XVII. mitterentur. His dictis Noviomensis
A. C. 1620. Episcopus subjunxit, legem a Facul-
tate hucusque semper custoditam pri-
vati unius hominis importunitate haud
esse violandam: Moclertus quoque Sor-
bonicus Doctor ad Arnulphum conver-
sus, dixit: Pater! legis adeo sanctæ,
& hucusque inviolate custoditæ viola-
tio nec in tuum retundat honorem, nec
consona est humilitati, quam utpote
Religiosus profiteri teneris: Ad hæc
Jesuita Deum, hominesque testabatur,
se invitum, & a nonnullis Facultatis
Doctoribus impulsu ad disputandum
accessisse: interrogatus autem, quinam
hi ex Doctoribus fuerint? Defendantis
Parens Filefacum nominabat; Hic
vero interposita fide Sacerdotali, & Sa-
lutis suæ pignore se duntaxat dixisse
affirmabat, quod Facultas suas habe-
ret leges. Tum rursus Jesutiarum fau-
tores de Facultate queruntur, eam
urgent, summam Condæo Principi in-
juriam inferri, ejus honori & dignitati
plurimum detrahi vociferantur, & non
levis criminis ream Facultatem incu-
fiant insontem; econtrario Syndicus &
Doctores culpam omnem non in Facul-
tatem, sed in Jesuitas rejiciendam af-
ferunt, utpote quorum tacitis consilio
& molitionibus hi tumultus contigis-
sent: altera enim post disputationem
die

die ipsemet Condæus fatebatur, quod Sæc. XVII.
 a defendantis Parente Jesuitis addictis. A.C. 1620.
 simo instigatus, Arnulphum ad dispu-
 tandum admitti petiisset. Dudum lis
 in ambiguo hærebat, donec Noviomen-
 sis & Bellovacensis Episcopi Facultatis
 patrocinium suscipientes, Condæo Prin-
 cipi innuerent, Facultatis imo totius
 Parisiensis Universitatis nimium inter-
 esse, si passim omnibus liceret publice
 disputare in præjudicium eorum, qui
 de corpore suo essent, idque nunquam
 alicui permisum, nec permittendum
 fore. His igitur ac totius Ordinis Theo-
 logici suasionibus permotus Princeps,
 Arnulpho præcepit, ut a cæptis deli-
 steret, & propositum mutaret, ne gra-
 vior capiti suo ingrueret tempestas.
 Rebus sic pacatis disputatio hoc tu-
 multu toties interrupta ad tres omni-
 no horas placidissime protracta est, qua
 finita Princeps hanc controversiam pru-
 denti silentio dissimulandam, de op-
 portunitatibus tamen Sorbonam cum Socie-
 tate conjungendi mediis cogitandum
 hortatus est.

§. XXXV.

Quædam Facultatis Theologicæ censuræ.

H 4

Die